

МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРІШНІХ СПРАВ
Аспірантура та ад'юнктура

РОБОЧА ПРОГРАМА

з навчальної дисципліни

ІСТОРІЯ ТА МЕТОДОЛОГІЯ ЮРИДИЧНОЇ ПСИХОЛОГІЇ

обов'язкових компонент освітньо-наукової
програми третього рівня вищої освіти
(підготовки доктора філософії)

спеціальності 053 Психологія (юридична психологія)

м. Харків
2023 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Харківського національного
університету внутрішніх справ
Протокол від 30.08.2023 р. № 7

СХВАЛЕНО

Вченою радою факультету № 6
Протокол від 25.08.2023 р. № 7

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
ХНУВС з гуманітарних та соціально-
економічних дисциплін
Протокол від 29.08.2023 р. №7

Розглянуто на засіданні кафедри соціології та психології (протокол від 15.08.2023 № 8)

Розробник:

Завідувачка кафедри психології та соціології ХНУВС, доктор психологічних наук, професор Євдокімова О.О.

Рецензенти:

1. Начальник кафедри психології та педагогіки гуманітарного факультету Національної академії Національної гвардії України, кандидат психологічних наук, доцент Станіслав Ларіонов
2. Професор кафедри педагогіки та психології факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор психологічних наук, професор Наталія Мілорадова.

Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступень вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 4,0 Загальна кількість годин – 120	05 соціальні та поведінкові науки; 053 Психологія; підготовка доктора філософії 19.00.06 – юридична психологія	Цикл дисциплін спеціалізації – за вибором здобувача (пакет № 1) Навчальний курс – 1. Семестр – 2. Види контролю: іспит.
Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:		
денна форма навчання		заочна форма навчання
Лекції – 20; Семінарські заняття – 20 ; Практичні заняття – 0; Лабораторні заняття – не передбачено; Самостійна робота – 80; Індивідуальні завдання: Курсова робота – немає		Лекції – 12; Семінарські заняття – 12; Практичні заняття – 0; Лабораторні заняття – не передбачено; Самостійна робота – 96; Індивідуальні завдання: Курсова робота – немає

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Програму навчальної дисципліни «Історія та методологія юридичної психології» складена відповідно до освітньо-наукової програми підготовки доктора філософії спеціальності «Психологія» спеціалізації «Юридична психологія».

Основні цілі та завдання курсу: засвоєння теоретичних і методологічних основ юридичної психології, історії її становлення як галузі знань; оволодіння методологією і методами психологічного дослідження в юридичній та правоохоронній практиці; формування умінь і навичок самостійної науково-дослідницької діяльності в царині юридичної психології, вільного володіння її фундаментальними категоріями та методологічним апаратом; поглиблення

уявлень про психічні властивості людини, що виявляються у сфері права; формування навичок системного аналізу психолого-правових фактів і концепцій.

Вивчення даного курсу базується на знаннях основних положень загальної психології, вікової психології, соціальної психології.

В результаті вивчення курсу слухачі повинні **знати:**

- історичні етапи становлення юридичної психології як галузі знань;
- теоретичні напрямки та концепції сучасної юридичної психології;
- методологічні основи юридичної психології.

Вміти:

- визначати психологічні особливості учасників кримінального процесу;
- розпізнавати психічні відхилення в поведінці суб'єктів правостосунків;
- використовувати психологічні знання при застосуванні тактичних прийомів в процесі провадження слідчих та інших процесуальних дій;
- користуватися методами та методиками психологічного дослідження в юридичній практиці.

Володіти уміннями і навичками самостійної науково-дослідницької діяльності в царині юридичної психології.

Курс «Історія і методологія юридичної психології» синтезує в собі теоретичні та методологічні наукові положення щодо місця, змісту та значення психологічних знань у юридичній практиці; розкриває як особливості історичних етапів становлення юридичної психології, так і методологію сучасних психологічних досліджень і практик у сфері юридичної, правоохоронної, правозахисної та правозастосувальної діяльності.

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:		
Інтегральна компетентність		I. Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі професійної та/або дослідницько-інноваційної діяльності, що передбачає глибоке переосмислення наявних та створення нових цілісних знань та/або професійної практики.
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК-1	Здатність проведення досліджень на відповідному рівні на основі системного наукового світогляду.
	ЗК-2	Здатність спілкуватися академічною українською та іноземною мовами
	ЗК-3	Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології.
Спеціальні (фахові, предметні) компетентності (СК)	СК-1	Здатність до самостійної науково-дослідницької діяльності та володіння методами психологічного дослідження в царині юридичної психології
	СК 10	Здатність здійснювати професійну/дослідницьку діяльність на основі розвиненої правосвідомості, правового мислення та правової культури.
	СК 11	Здатність виявляти особистісний аспект психологічних проблем в галузі юридичної психології та знаходити шляхи його практичного вирішення.
	СК 12	Здатність до системного психологічного аналізу і оцінки ситуацій професійної діяльності в сфері права.
	СК 16	Здатність до виокремлення та аналізу факторів, пов'язаних з формуванням злочинних мотивів та настановлень особистості, а також чинників утворення злочинного стереотипу поведінки
	СК 17	Здатність до вивчення психологічних і кримінологічних характеристик, станів особистості засудженого, пов'язаних з ізоляцією від суспільства.

Програма навчальної дисципліни

ТЕМА № 1. Теоретико-методологічна парадигма юридичної психології.

Специфіка предмета юридичної психології. Цілі і завдання, які вирішуються юридичною психологією. Еволюція концептуальних основ і принципів пізнання в юридичній психології. Зв'язок юридичної психології з природничими концепціями пізнання. Юридична психологія в системі наукових галузей знання. Соціокультурні та гуманітарні джерела пізнання в юридичній психології. Юридична психологія як особлива сфера перетину інтересів психології та права. Тематична інтеграція міждисциплінарних зв'язків юридичної психології. Перспективні напрямки розвитку теоретико-методологічних основ юридичної психології

ТЕМА № 2. Виникнення та розвиток юридичної психології як галузі знань.

Етапи розвитку юридичної психології. Провідні теорії та концепції зарубіжної юридичної психології. «Нариси судової психології» (1874) А. Фрезе. «Думки про карну юстицію з точки зору психології і фізіології» К.Я. Яновича-Яневського, Габріель Тард про витоки злочинності: «Філософія покарання» (1890), «Злочинець та злочин» (1884), «Порівняльна злочинність» (1886), «Злочинна толпа» (1892). Спроба науково пояснити природу злочинної поведінки з позиції антропології та жіноча злочинність у роботах Чезаре Ломброзо. «Психічні особливості злочинців за новітніми дослідженнями» Л.Є. Владимірова. В.П. Сербський і П.І. Ковалевський «Судова психологія» (1890-1905). І.А. Сікорський «Почуття, які відчувають глядачі при вигляді смертної кари». Класифікація злочинців за психологічними ознаками В.М. Бехтерева. Судова та кримінальна психологія. Г. Гросс «Кримінальна психологія» (1905), Психологічні аспекти показань свідків. А.Ф. Коні «Свідки на суді» (1909), «Пам'ять і увага» (1922), курс лекцій «Про злочинні типи». Методи психологічної діагностики у зарубіжній психології. Розробка і використання психологічної експертизи на даних експериментальних досліджень в області показань свідків. К. Марбе. «Психолог як експерт в кримінальних і цивільних справах». Психологічне вивчення слідчо-судової діяльності як професії, розробка професіограм слідчого, судді. Г. Мюнстерберг «Основи психотехніки» (1914).

ТЕМА № 3. Юридична психологія ХХ століття.

Теоретичні та методологічні основи юридичної психології ХХ ст. М. Липпман «Основи психології для юристів» (1914); К. Кауфман «Психологія злочинності» (1912); М.Н. Гернет «Смертна кара» (1913), «У в'язниці. Нариси тюремної психології». С.В. Познишев «Кримінальна психологія. Злочинні типи» (1926). Ф. Вульф «Психологія злочинця» (1926). Р. Луваж «Психологія і злочин» (1956 р.), Г. Тох «Кримінальна та правова психологія» (1964), Д. Абрахамс «Психологія покарання і виправлення» (1967), Н. Джонстон «Психологія злочинності та кримінального правосуддя» (1970). В.П. Ефроїмсон «Родовід альтруїзму» (1971). Стенфордський тюремний експеримент (1971) Філіпа Зімбардо. Теорія соціального научіння А. Бандури. Техніки викриття обману у роботі Пола Екмана «Психологія брехні» (1985). Особливості категоріального розвитку юридичної психології. Сучасний стан юридичної психології.

ТЕМА № 4. Наукові школи вітчизняної юридичної психології.

Концепція взаємодії об'єкта та суб'єкта пенітенціарного процесу В.М. Синьова. Наукові розвідки київської наукової школи юридичної психології (Костицький М.В., Максименко С.Д., Медведєв В.С., Синьов В.М. та ін.): філософські, теоретичні, методологічні проблеми юридичної психології, злочинна діяльність та злочин; професіографічна характеристика основних видів оперативно-службової діяльності, професіограми, професійно-психологічний відбір та підготовка суб'єктів оперативно-службової діяльності; оперативно-розшукова психологія; психологічне портретування осіб, які представляють оперативно-службовий інтерес тощо. Західноукраїнське наукове об'єднання фахівців з юридичної психології – розробка питань судової психології. Харківська наукова школа (О.М. Бандурка, О.В. Землянська та ін.): питання взаємодії психології і права; делінквентна поведінка, пенітенціарна психологія, актуальні психологічні проблеми профілактики злочинів та правопорушень; проблеми психологічної реабілітації учасників бойових дій; психологія особистості працівника поліції; проблеми реадaptaції правопорушників; протиправна поведінка неповнолітніх; психологічні аспекти проведення психофізіологічних досліджень з використанням поліграфічних пристроїв тощо.

Тема № 5. Методологічні засади юридичної психології.

Специфіка застосування в юридичній психології загальнонаукових методів. Загальнонаукові і психологічні принципи. Методи юридичної психології: Метод спостереження. Метод бесіди Анкетний метод. Біографічний метод. Експериментальний метод. Законодавчий експеримент. Формуючий експеримент. Асоціативний експеримент. Метод тестів. Метод аналізу продуктів діяльності. Метод психологічного аналізу документів. Метод контент-аналізу. Методи наукового дослідження. Методи психологічного впливу на особистість. Методи судово-психологічної експертизи. Проблеми розробки та впровадження спеціальних методик для вивчення юридично значущих психологічних явищ

Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни					Вид контролю	
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття		Самостійна робота
Семестр № 3							
Тема № 1: Теоретико-методологічна парадигма юридичної психології		4	4			16	іспит
Тема № 2: Виникнення та розвиток юридичної психології як галузі знань		4	4			16	
Тема № 3: Юридична психологія XX століття		4	4			16	
Тема № 4: Наукові школи вітчизняної юридичної психології.		4	4			16	
Тема № 5: Методологічні засади юридичної психології.		4	4			16	
Всього за семестр № : 120	120	20	20			80	

4.1.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (заочна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни					Вид контролю	
	Всього	з них:					
		лекції	Семінарські заняття	Практичні заняття	Лабораторні заняття		Самостійна робота
Семестр № 3							
Тема № 1: Теоретико-методологічна парадигма юридичної психології		2	2			19	іспит
Тема № 2: Виникнення та розвиток юридичної психології як галузі знань		2	2			20	
Тема № 3: Юридична психологія ХХ століття		4	2			19	
Тема № 4: Наукові школи вітчизняної юридичної психології.		2	4			19	
Тема № 5: Методологічні засади юридичної психології.		2	2			19	
Всього за семестр № : 120	120	12	12			96	

4.1.3. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Перелік питань до тем навчальної дисципліни			Література:
Тема № 1. Теоретико-методологічна парадигма юридичної психології.			
	1. Джерела юридичної психології та її співвідношення з іншими науками.		Базова: 1, 2, 4. Допоміжна: 5, 8, 9, 18, 21.
	2. Система юридичної психології.		
Тема № 2. Виникнення та розвиток юридичної психології як галузі знань			

	<p>1. Хто із зарубіжних учених ХІХ століття своїми дослідженнями і теоріями заклав біологічну орієнтацію в поясненні причин злочинності і вивчення особистості злочинця.</p> <p>2. Хто із зарубіжних учених ХІХ століття своїми дослідженнями і теоріями заклав соціально-психологічну орієнтацію в поясненні причин злочинності і вивчення особистості злочинця.</p>	<p>Базова: 1, 2, 4. Допоміжна: 5,8,9,18,21 та ін.</p>
	Тема №3. Юридична психологія ХХ століття.	
	<p>1. У чому полягає суть наукової методики П. С. Лапласа?</p> <p>2. Особливості дослідження А. С. Тагера (щодо програми експериментального дослідження психології показань свідків)</p>	<p>Базова: 1, 2, 3; 4. Допоміжна: 1, 7, 8 та ін.</p>
	Тема № 4. Наукові школи вітчизняної юридичної психології.	
	<p>1. Хто з відомих вітчизняних дореволюційних психологів, психіатрів, юристів і письменників вніс значний вклад в обґрунтування важливості юридичної психології як науки.</p>	<p>Базова: 1, 2, 3,4. Допоміжна: 1,2,3,4.</p>
	Тема № 5. Методологічні засади юридичної психології.	
	<p>1. Діагностика правосвідомості. Чинники, що впливають на її розвиток.</p> <p>2. Методи визначення рівня розвитку правової культури.</p> <p>3. Правова соціалізація особистості та визначення її характеристик.</p> <p>4. Діагностування дефектів правосвідомості особистості.</p>	<p>Базова: 1, 2, 3, 4. Допоміжна: 1, 2, 3, 4. .</p>

5. Індивідуальні навчально-дослідні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Методи психологічного впливу на особистість в юридичній практиці.
2. Концепція взаємодії об'єкта та суб'єкта пенітенціарного процесу В.М. Синьова.
3. Київська наукова школа юридичної психології (Костицький М.В., Максименко С.Д., Медведєв В.С., Синьов В.М. та ін.):
4. Харківська наукова школа юридичної психології (О.М. Бандурка, О.В. Землянська).
5. Дослідження проблем психологічної реабілітації учасників бойових дій у сучасній психології.
6. Психологія особистості працівника поліції у сучасних наукових розвідках.
7. Методи судово-психологічної експертизи
8. Протиправна поведінка неповнолітніх у сучасних наукових розвідках.
9. Психологічні аспекти проведення психофізіологічних досліджень з використанням поліграфічних пристроїв.
10. Габріель Тард «Філософія покарання» .
11. Габріель Тард «Злочинна толпа»
12. Особливості отримання необхідної інформації від свідків, потерпілих, підозрюваних і обвинувачених.
13. Психологічна типізація А.Ф. Лазурського: слабовільні, імпульсивні, афективні і емоційні рецидивісти. Спеціальний рецидив.
14. Типи неповнолітніх правопорушників (за Г.М. Мінковським).
15. Психологічні особливості допиту неповнолітніх. Етапи допиту неповнолітнього (за В.Л. Васильєвим).

16. Основні психологічні теорії виникнення тероризму: (Теорія фрустрації-агресії, теорія особистої ідентичності Е. Еріксона, теорія соціальної ідентичності Г. Теджфел, теорія етноцентризму, теорії соціальних конфліктів).

6. Методи навчання

- конспектування лекцій та самостійне опрацювання лекційного матеріалу за власним конспектом лекцій;

- підготовка до семінарських занять;

- підготовка тематичних повідомлень;

- вирішення творчих практичних завдань.

Самостійна робота за кожною темою передбачає вивчення:

- наукової літератури за темою;

Індивідуальна робота передбачає виконання наукових робіт у вигляді рефератів.

Методи контролю

Контрольні питання, що виносяться на іспит

1. Специфіка предмета юридичної психології.
2. Цілі і завдання, які вирішуються юридичною психологією.
3. Еволюція концептуальних основ і принципів пізнання в юридичній психології.
4. Зв'язок юридичної психології з природничими концепціями пізнання.
5. Юридична психологія в системі наукових галузей знання.
6. Соціокультурні та гуманітарні джерела пізнання в юридичній психології.
7. Юридична психологія як особлива сфера перетину інтересів психології та права. Тематична інтеграція міждисциплінарних зв'язків юридичної психології.
8. Методологічні принципи юридичної психології.
9. Історія виникнення і розвитку знань з юридичної психології за кордоном.
10. Методи наукового дослідження в юридичній психології.
11. Методи вивчення особистості в юридичній психології.
12. Методи психологічного впливу на особистість в юридичній практиці.
13. Методи судово-психологічної експертизи.
14. Юридична психологія в системі психолого-педагогічних наук.
15. Етапи розвитку юридичної психології.
16. Провідні теорії та концепції зарубіжної юридичної психології.
17. Психологічна деонтологія.
18. Габріель Тард про витоки злочинності:
19. Жінка-злочинниця у роботах Чезаре Ломброзо.
20. Кримінальна антропологія Чезаре Ломброзо.
21. Класифікація злочинців за психологічними ознаками В.М. Бехтерева.
22. Психологічні аспекти показань свідків.
23. Методи психологічної діагностики у зарубіжній психології.
24. Розробка і використання психологічної експертизи. К. Марбе. «Психолог як експерт в кримінальних і цивільних справах».
25. Особливості отримання необхідної інформації від свідків, потерпілих, підозрюваних і обвинувачених.
26. Психологічна схема вивчення особистості.
27. Теорія соціального навічання А. Бандури.
28. А. Бандура: погляд на агресивність.
29. Особливості категоріального розвитку юридичної психології.
30. Структура професіограми юридичної професії.
31. Специфіка кримінальної психології.
32. Детермінація злочинної поведінки.
33. Концепція взаємодії об'єкта та суб'єкта пенітенціарного процесу В.М. Синьова.
34. Київська наукова школа юридичної психології (Костицький М.В., Максименко С.Д., Медведєв В.С., Синьов В.М. та ін.):
35. Харківська наукова школа юридичної психології (О.М. Бандурка, О.В. Землянська).
36. Дослідження проблем психологічної реабілітації учасників бойових дій.
37. Психологія особистості працівника поліції у сучасних наукових розвідках.

38. Протиправна поведінка неповнолітніх у сучасних наукових розвідках.
39. Психологічні аспекти проведення психофізіологічних досліджень з використанням поліграфічних пристроїв.
40. Габріель Тард «Філософія покарання» .
41. Габріель Тард «Злочинна толпа»
42. Градації та типології особистостей злочинців.
43. Імпульсивна, інструментальна і ворожа агресивність різних категорій насильницьких злочинців.
44. Злісний вбивця як особливий психологічний тип злочинця.
45. Віктимологічні передумови злочинної поведінки.
46. Злочинно-насильницька поведінка жінок.
47. Психологічні особливості осіб, які вчиняють злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи.
48. Психологічна типізація А.Ф. Лазурського: слабовільні, імпульсивні, афективні і емоційні рецидивісти. Спеціальний рецидив.
49. Схема вивчення особистості неповнолітнього правопорушника.
50. Значення судово-психологічної експертизи у справах неповнолітніх.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Оцінювання навчальної дисципліни проводиться за результатами поточного та підсумкового контролю:

- поточний контроль - 50 балів
- підсумковий контроль 50 балів.

Оцінка за поточний контроль складається з оцінювання аудиторної та результатів самостійної роботи здобувача.

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру та балів, набраних на підсумковому контролі (залік).

Здобувач вищої освіти має право на визнання результатів навчання (умінь, компетентностей) у неформальній та/або інформальній освіті, які поширюється на дисципліни обов'язкової та вибіркової компонент, що за тематикою та змістом відповідають як навчальній дисципліні загалом, так і її окремим розділам, темам, індивідуальним завданням (курсова робота, контрольна робота тощо), які передбачені робочою програмою (силабусом) конкретної навчальної дисципліни. (Посилання на Положення про порядок визнання в Харківському

національному університеті внутрішніх справ результатів навчання (умінь, компетентностей) у неформальній та/або інформальній освіті
http://univd.edu.ua/files/generaldocs/non_formal_education.pdf)

Умови визначення навчального рейтингу здобувача, а також вимоги і критерії оцінювання деталізовані нижче.

ШКАЛА ОЦІНЮВАННЯ: НАЦІОНАЛЬНА ТА ECTS:

http://univd.edu.ua/files/generaldocs/criteria_knowledge.pdf

УМОВИ ВИЗНАЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОГО РЕЙТИНГУ						
Види робіт	Кількість видів робіт		Максимум балів за 1 вид роботи		Разом	
	<i>Денна</i>	<i>Заочна</i>	<i>Денна</i>	<i>Заочна</i>	<i>Денна</i>	<i>Заочна</i>
	<i>форма</i>	<i>форма</i>	<i>форма</i>	<i>форма</i>	<i>форма</i>	<i>форма</i>
Робота на лекційному занятті	5	5	2	2	10	10
Робота на семінарському занятті	5	5	7	7	35	35
Індивідуальне завдання	1	1	5	5	5	5
Екзаменаційне тестування	1	1	50	50	50	50
Разом:					100	100
ВИМОГИ І КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ						
Види робіт	Кількість балів за один вид робіт		Критерії оцінювання			
Робота на лекційному занятті	2		Всі лекції з даного курсу мають проблемно-дискусійний характер, отже максимальну оцінку за роботу на лекції отримують здобувачі, які постійно включені у дискусію.			
	1		Мінімальну оцінку отримують здобувачі, які не беруть участі у дискусії, втім демонструють уважність і не відволікаються від ходу лекції на сторонні справи.			
	0		Здобувач не отримує оцінку, якщо не проявляє активності на занятті або виконав завдання з порушенням вимог академічної доброчесності.			
Робота на семінарському			Робота на семінарському і практичному занятті оцінюється, виходячи з того, чи проводив			

занятті	6-7	<p>здобувач самостійну роботу для підготовки до цього заняття (опрацювання наукових та інших інформаційних джерел для підготовки повідомлень, групових проєктів тощо), з урахуванням якості виконаної роботи.</p> <p>Максимальну кількість балів здобувач отримує, якщо вільно оперує інформацією з декількох наукових та/або інформаційних джерел за відповідною темою навчального курсу та якісно презентує свої наукові/інформаційні здобутки у вигляді повідомлення, бере активну участь у дискусіях на занятті, розгорнуто і обґрунтовано відповідає на поточні запитання викладача, бере активну участь у виконанні ситуативних завдань та розв'язанні проблемних ситуацій.</p>
	3-5	Здобувач отримує середню кількість балів, якщо оперує інформацією з декількох наукових та/або інформаційних джерел за відповідною темою курсу, під час заняття проявляє високу активність, бере участь у дискусіях, розгорнуто і обґрунтовано відповідає на поточні запитання викладача, бере участь у виконанні ситуативних завдань та розв'язанні проблемних ситуацій.
	1-2	Здобувач отримує мінімальну кількість балів, якщо не проявляє високої активності під час заняття, втім демонструє уважність і не відволікався від ходу заняття на сторонні справи.
	0	Здобувач не отримує бали, якщо не проявляє активності на занятті, не бере участь у передбачуваних змістом цього заняття видах робіт або виконав завдання з порушенням вимог академічної доброчесності.
Індивідуальне завдання	5	<p>Індивідуальне завдання передбачає виконання здобувачем письмової роботи за обраною темою, яка має науковий характер і ґрунтується на аналізі інформації не менш ніж з трьох наукових джерел.</p> <p>Максимальну кількість балів отримують здобувачі, які демонструють належний рівень знань і розуміння теми, знайомство із основними тенденціями, виявляють аналітичні здібності, здатність до самостійного, системного, логічного і послідовного мислення. Роботу оформлено відповідно до вимог.</p>
	3-4	Індивідуальне завдання виконано частково та потребувало доопрацювання. Окремим частинам викладу бракує аналітичного характеру.
		Виконано частково, доопрацювання не було

	1-2	здійснене, терміни порушені. Роботі суттєво бракує систематичного аналізу й логічного та послідовного викладу. Робота містить фактографічні неточності та/або необґрунтовані судження.
	0	Завдання не виконано або виконано з порушенням вимог академічної доброчесності
Іспитове тестування	1-50	Кожна правильна відповідь оцінюється в 1 бал.

Інформаційне та методичне забезпечення навчальної дисципліни

Рекомендована література

Основна література

1. Юридична психологія: підручник /за заг. редакцією О.М. Бандурки; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: Майдан, 2018. 684 с.
2. Юридична психологія : підручник / В. Ю. Шепітько, В. О. Коновалова. 3-тє вид., перероб. і допов. Харків : Право, 2019. 288 с
3. Юридична психологія : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / О.Є. Самойлов, М.С. Корольчук, В.М. Корольчук, С.М. Миронець, Г.М. Ржевський. К. : Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2015. 432 с.
4. Методичні рекомендації з курсу «Юридична психологія» / Л. П. Журавльова, Т. Ю. Кулаковський, О. Г. Кулаковська, О. Г. Шмиглюк Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2019. 57 с.

Додаткова література

1. Юридична психологія: Навч. посібник [для студ. вищ. навч. закл.] / О.Є. Самойлов, М.С. Корольчук, В.М. Корольчук, С.М. Миронець, Г.М. Ржевський. К.: Київ. нац. торг.- екон. ун-т, 2015. 432 с.
2. Костицький М. В. Деякі питання методології юридичної науки. *Науковий вісник національної академії внутрішніх справ*, № 1, 2013. С. 3-11
3. Лук'янчиков Б.Є. Лук'янчиков Є.Д. Законодавче регулювання ідентифікації об'єктів за слідами пам'яті. // Вісник кримінального судочинства. 2016. №1. С. 88-93.
4. Чаплинська Ю.А. Слідчий експеримент (організаційний аспект). / Криміналістичний вісник. 2013. №1 (19). С. 43-48.
5. Andrews D. A., Bonta J. The psychology of criminal conduct. Cincinnati, OH: Anderson, 1994. 470p.
6. Bandura A. Aggression: A social learning analysis. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall, 1973. 390p.
7. Bartol C. R., Bartol A. M. *Introduction to forensic psychology: Research and application* (5th ed.). Sage Publications, Inc., 2018. 688p.
8. Bartol C. R., Bartol A. M. *Criminal and behavioral profiling*. Sage Publications, Inc., 2013. 368p.

9. Brewer N., Wells G. L. Eyewitness identification. *Current Directions in Psychological Science*. 2011. Vol.20. P. 24–27.
10. Davies G., Lloyd-Bostock S., McMurrin M., Wilson, C. *Psychology, law, and criminal justice: International developments in research and practice*. Walter De Gruyter, 1995. 604p.
11. DeLisi M., Conis P. *Violent Offenders: Theory, Research, Policy, and Practice*. Jones & Bartlett Publishers, 2011. 374p.
12. DeLisi, M. *Career Criminals in Society*. SAGE Publications, 2015. 208p.
13. Foley L. A. A psychological view of the legal system. Dubuque, IA: William C. Brown, 1993. 384p.
14. Gavin H. *Criminological and forensic psychology*. London: SAGE, 2014. 496p.
15. Hewitt J. D., DeLisi M. *Delinquency in Society*. Jones & Bartlett Publishers, 2016. 618p.
16. Hoge S. K., Bonnie R. J., Poythress N., Monahan J. Attorney–client decision-making in criminal cases: Client competence and participation as perceived by their attorneys. *Behavioral Sciences and the Law*. 1992. Vol.10. P. 385–394.
17. Kassin S. M. False confessions: How can psychology so basic be so counterintuitive? *American Psychologist*. 2017. Vol. 72(9). P. 951–964.
18. Kitaef J. *History of police psychology. Series in applied psychology. Handbook of police psychology / J. Kitaef (Ed.)*. Routledge/Taylor & Francis Group, 2011. P. 1 – 59.
19. Klein D. E., Mitchell G. *The psychology of judicial decision making. American Psychology-Law Society series*. Oxford University Press, 2010. 336p.
20. Levett L. M., Danielsen E. M., Kovera M. B., Cutler B. L. *The Psychology of Jury and Juror Decision Making. Psychology and law: An empirical perspective / N. Brewer & K. D. Williams (Eds.)*. The Guilford Press, 2005. P.365 – 406.
21. Lyon D. R., Welsh A. *The psychology of criminal and violent behaviour*. Oxford University Press, 2017. 416p.
22. Mitchell C. L., Dorian E. H. *Police psychology and its growing impact on modern law enforcement*. IGI Global, 2016. 345p.
23. Redlich A. D., Bibas S., Edkins V. A., Madon S. The psychology of defendant plea decision making. *American Psychologist*. 2017. Vol.72(4). P.339–352.
24. Teichman D., Zamir E. *Judicial decision-making: A behavioral perspective. Oxford handbooks. The Oxford handbook of behavioral economics and the law / E. Zamir & D. Teichman (Eds.)*. Oxford University Press, 2014. P.664 – 702.
25. Thomas D. J. *Police psychology: a new specialty and new challenges for men and women in blue*: Praeger Pub Text, 2011. 171p.
26. Wrightsman L. S. *The psychology of the Supreme Court. American Psychology-Law Society Series*. Oxford University Press, 2006. 300p.

Інтернет ресурси

1. Joanna R. Adler and Jacqueline M. Gray. **Forensic Psychology. Concepts, debates and practice.** 2010. 609 p.
<http://ndl.ethernet.edu.et/bitstream/123456789/44703/1/212.pdf>
2. Чаплинський К.О. Підготовка до очної ставки як необхідна умова якісного проведення слідчої дії / *Форум права*. 2011. № 2. С. 947–952.:
<http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2011-2/11ckopcd.pdf>